

תת"ע 10587/01/20 - עמיד גזמאו נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 10587-01-20 מדינת ישראל ני' עמיד גזמאו
תיק חיזוני: 10154993041

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבחן	עמיד גזמאו
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

- לפני בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר המבוקש ביום 25.2.20 (להלן: "פסק דין").
- במסגרת פסק דין הורשע המבוקש בעבירה של שימוש בטלפון בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,200 ל"נ.
- הmbוקש ציין כי הוא עו"ד במקצועו וטען כי לא קיבל את הזימון לדין לידי. טען כי ביום 17.3.20 קיבל בדו"ר רשום את גזר הדין. טען כי לא ביצע העבירה המווחסת לו וכי סיכוי הגנתו גבוהים. טען לקויים של כשלים ראיתיים מהותיים, ובין היתר כי לא נרשם מספר הטלפון, צבעו וסגו, וכי השוטר לא ציין ששמר על קשר עין רציף החל מביצוע העבירה ועד עצירת הרכב והיכן נעצר הרכב. טען כי הוא מחזק ברישון נהיגה משנה 2007 ואוצר לחובתו רק שתי הרשעות קודמות. טען כי רישיונו נחוץ מאד לפרנסתו ופרנסת משפחתו. לאור האמור ועל מנת למנוע עיוות דין ביקש לקבל יומו בבית המשפט.
- ב"כ המשיבה התנגד לבקשתו וטען כי המבוקש קיבל אישור מסירה כדין וכי אי התיעצבותו מעידה על זלזול בזמןו של בית המשפט.
- לאחר שבדקתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.
- על פי סעיף 130(ח) לחס"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד ממשני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התיעצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהוורתה פסק דין על כנו (ראו בדיון: רע"פ 9142/01 **איטליה נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאנטי**

נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשמי מטעם "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את הודעה מסיבות שאין תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קרב נ' מ"י, 20.1.15).

8. מאישור המסירה עולה כי הזמן נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר במצבה כדין גם ללא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שકמה חזקת המסירה. המבקש לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. כמו כן, המבקש ציין כי קיבל בדואר רשמי את גזר הדין, ללא קושי.

9. עם זאת, המבקש העלה טענות בדבר קיום של סלים ראייתיים וביקש להוכיח חפותו. בסיסות אלה, אני סבורה כי יש מקום ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובה המדינה.

10. סיכומו של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובה המדינה בסך של 1,000 ש"ח, אשר ישולמו על ידי המבקש עד ליום 1.6.20 שאחתה, יותר פסק דין על כנו.

עם ביטול פסק דין יובא התקיק בפניי לצורכי קביעת מועד לדין.

המציאות תודיעו לצדים.

לעינוי בהתאם.

ניתנה היום, ד' אייר תש"פ, 28 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.